

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

xxij. De imponentibus decimas, collectas, & alia onera personis Ecclesiasticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

De usurpatione iurisdictionis Sedis Apostol. & aliarum Ecclesiarum, & fructuum sequestratione. Cap. XXI.

S V M M A R I V M.

- 1 Iurisdictionem Ecclesiasticam usurpans, aut fructus Ecclesiasticos sequestrans, in Bullam cense incidit.
- 2 Excommunicationis decima septima materia quæ, & contra quas personas lata sit.
- 3 Excommunicatio decima septima, quando primum in Bulla cense posita sit.
- 4 Excommunicationem decima septima Bulla cense, ut quis incurrat, quæ requirantur.

Excommunicatio Decima septima fertur in hæc verba:

- 1 Quine iurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus, ad nos, & Sedem Apostolicam, & quasunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes, usurpant, vel etiam quavis occasione vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

2 Canonis huius materia, ut notat Caietan. in Summa, verbo excommunicatio, ca. 27. est sacrilegium, quo Sedes Apostolica, & aliæ personæ Ecclesiasticæ offenduntur usurpatione iurisdictionem, fructuum, proventuum, & similibus, ad eas, ratione beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentium, & eorundem sequestratione. Personæ principales sunt, Primo, usurpantes; Secundo, sequestrantes.

3 Quoad Canonis huius antiquitatem quantum apud auctores legere potui, primo omnium posita est hæc Clausula in Bulla cense tempore Iulij Papæ II. vel Leonis X. cum huius mentio non habeatur in Bulla cense Martini V. apud S. Anton. par. 3. tit. 25. cap. 73. eius tamen mentionem faciunt Syluest. verbo, excommunicatio, 7. nu. 73. in excommunicatione 28. & Caiet. vbi supra, cap. 27. & in Bulla Iulij Papæ III. apud Mart. Ledesin. 2. q. 26. art. 1. pag. 356. col. 4. expressa eius mentio habetur, & in Bulla Pauli IV. apud Sotum, 4. dist. 22. q. 2. art. 3. post Conclus. 5. vers. vnde decima, & in Bulla Gregorij XIII. apud Nauarr. in Man. cap. 27. num. 69. de qua etiam materia habetur lata alia excommunicatio in Concilio Trident. Sess. 22. de reform. cap. 11. Quo Canone, ut rectè Nauarr. vbi supra notat, interdicitur fructuum Ecclesiasticorum proventus est.

4 Ad hæc autem censuram incurrendam, Caiet. vbi supra, & Nauarr. in Man. c. 27. num. 70. vers. Sexta. & Sebastianus Medices, in Summa peccat. capital. tit. 9. quest. 78. num. 18. & num. 83. docent quinque conditiones requiri; Prima est, ex parte rei acceptæ, scilicet quod sit Ecclesiæ, puta quod sit iurisdicção, fructus, proventus, redditus Ecclesiæ, non autem res profanæ, etiam si ad personas Ecclesiasticas pertineant; quæ conditio euidenter habetur in textu Canonis. Secunda est, Quod res ista Ecclesiæ usurpentur, aut sequestrantur non qualitercunque, sed ut res, proventus, seu redditus Ecclesiæ; Quam conditionem inde colligit, & probat Caietan. quia Canon iste non est factus contra fures, & latrones, qui res ecclesiæ furantur ut quædam res, & non ea ratione, qua sunt fructus, & redditus Ecclesiæ, sed factus est contra Dominos temporales, qui bona Ecclesiæ usurpant, aut sequestrant, aut Ecclesiis illis spoliant, & in proprium usum conuertunt. Quam conditionem etiam Nau. admittat, mihi tamen suspecta & dubia videtur, quia non videtur necessarium, ut quis intendat usurpare bona Ecclesiæ; quatenus bona sunt Ecclesiæ, cum paucissimi Domini temporales sint, qui hac intentione bona Ecclesiæ usurpant, vnde satis esse crederet ad hæc censuram incurrendam, ut quis sciens ea bona esse Ecclesiæ, ea nihilominus usurpet. Tertia est, ut huiusmodi res pertineat ad personam Ecclesiasticam obuientem illud bene-

ficiam; vnde infert usurpantem bona Ecclesiarum vacantium, in hæc censuram non incidere, eo quod bona illa tunc temporis ad nullam personam pertineant, sed solum ad Ecclesiam. Hanc autem conditionem Nau. vbi supra refellit, & rectè; tum quia etiam bona Ecclesiarum vacantium pertinent ad Ecclesiam, seu ad successorem; tum, quia maius est periculum usurpandi eiusmodi bona tempore vacationis, quam tempore vitæ ipsius Beneficiarij, vnde aperiretur via mille fraudibus, si tempore vacationis sine pena bona illa usurpare liceret. Quarta est, ut huiusmodi usurpatio fiat sine licentia Papæ; Quæ conditio vera fuit tempore Caietani, nunc autem Canon iste aliquantulum mutatus est, vnde satis erit licentia Papæ, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium. Quinta est, Quod ista fiant quasi auctoritative, & potestate usurpata, quo modo solent Domini bona Ecclesiæ usurpare, vel sequestrare; & satis conformis est verbis & sensui Bullæ; Quæ latrones, & milites, qui eos capiunt, non excommunicantur, ex Nauarro, & Sebastiano Medice locis allatis.

De imponendis Decimas, collectas, & alia onera personis Ecclesiasticis. Cap. XXII.

S V M M A R I V M.

- 1 Collectas, decimas, & alia onera personis Ecclesiasticis, eorumque bonis, absque Summi Pontificis licentia imponens excommunicationem Bulla cense incurrit.
- 2 Excommunicatio decima octava Bulla cense, quas personas, tam principales, quam accessorias contingat.
- 3 Excommunicatio decima octava, quo tempore in Bulla poni ceperit.
- 4 Collecta qua ex causa imponantur.
- 5 Personæ Ecclesiasticæ tum in seipsis, tum in bonis suis, à tributis, & veſtigalibus persolendis immunes sunt.
- 6 Sacerdotes, & Clerici noni testamenti, à tributis, & alijs oneribus, quæ eximi debeant.
- 7 Clerici, & personæ Ecclesiasticæ, cessant esse de corpore Reipub. civilis.
- 8 Clericis, exemptionem à soluendis tributis, tum Imperatores Catholici, tum Summi Pontifices concesserunt.
- 9 Clericorum bona Ecclesiastica, & patrimonialia, à tributis persolendis eximuntur.
- 10 Tributa ab Ecclesiasticis personis sponte soluentibus recipientes, an, & quando excommunicationem Bulla cense incurrant.
- 11 Bulla cense, quos iuris antiqui Canones circa immunitatem personarum Ecclesiasticarum inuouit.

Excommunicatio Decima octava fertur in hæc verba:

- 1 Quine collectas, decimas, talleas, prestantias, & alia onera Clericis, Prælati, & alijs personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis illorumque fructibus, redditibus, & proventibus huiusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia, imponunt, & diuersis etiam exquisitis modis exigunt, aut sibi imposta, etiam à sponte dantibus, & concedentibus recipient. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, Consilium, vel fauorem prestare non verentur, cuiuscunque sint præcipientis, Dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principi-

pes, Duces, Comites, Barones, & alij potentatus, quicunque etiam Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, & Terris quomodo Præsidentes, & Conſiliarij, & Senatores, aut quauis etiam Pontificali dignitate inſigniti. Innouantes decreta ſuper his per Sacros Canones tam in Lateranenſi nouiſſimè celebrato, quam alijs Concilijs generalibus edita, etiam cum cenſuris & pœnis in eis contentis.

2. Canonis iſtius materia, vt colligi poteſt ex Caiet. verbo, excommunicatio, cap. 49. eſt Sacilegium, quo offenditur Eccleſiaſtica libertas impoſitione onerum, a quibus tam perſonæ Clericorum, quam eorum bona ſunt immunita. Perſonæ principales ſunt. Primo, Imponentes decimas, collectas, talleas, præſtantias, & alia onera ſimilia. Secundò, exigentes. Tertio, recipientes etiam a ſponte dantibus & ſoluentibus. Perſonæ acceſſoriae ſunt, Primo Qui prædicta facere; Secundò, Qui prædicta exequi; Tertio Qui prædicta procurare; Quarto, Qui in eiſdem auxiliũ; Quintò, Qui conſilium; Sextò, Qui fauorem præſtare in prædictis non verentur, & hoc vel per ſe, vel per alios, directè, vel indirectè; & hi omnes cuiuſcuſque dignitatis, ordinis & conditionis fuerint. Perſonæ & res, quibus hæc onera imponi prohibentur, ſunt, Primo, Clerici; Secundò, Prælati; Tertio, aliæ perſonæ Eccleſiaſticae; Quarto, Bona earundem perſonarum; Quintò, Bona Eccleſiarum; Sextò, Bona Monaſteriorum; Septimò, Bona aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum; Octauò, Fructus; Nono, Redditus; Decimò, Prouentus eorundem.

3. Quoad antiquitatem huius Canonis, primo omnium reperitur hæc Clauſula Bullæ cœnæ inſerta tempore Iulij Papæ III. vt habetur in Bulla cœnæ eiſdem apud Martin. Ledem. 2. 4. q. 26. artic. 1. pag. 356. col. 4. & in Bullis Pauli III. apud Sotum 4. d. 22. q. 2. art. 3. poſt Concluſ. 5. verſi. Vndecima, & Gregorij XIII. apud Nau. in Man. capit. 27. num. 69. In Bullis autem Iulij II. aut Leonis X. poſita non ſunt, vt patet ex Caiet. verbo, excom. c. 40.

4. Huius autem Conſtitutionis radix & fundamentum eſt: Quod cum in omni Repub. ad ſubleuandas communes neceſſitates neceſſaria ſint aliqua onera tam realia, quam perſonalia, in quorum diſtributione ſeruanda eſt ratio iuſtitie tam cõmutatiuæ, quam diſtributiuæ; Cõmutatiuæ quidem, vt non niſi ex cauſa vrgenti imponantur; Diſtributiuæ verò, vt inter ciues pro vniuſcuſque viribus, & facultate diſtribuantur; admodum rationale, & etiam valdè conforme iuri Naturali, & Diuino fuit, vt ab huiusmodi oneribus perſonæ Eccleſiaſticae, tam in ſeipſis, quam in bonis ſuis immunes eſſent, vt eleganter oſtendit Sotus, 4. d. 25. q. 2. art. 2. In ſeipſis quidem. Quia ſicut iure Diuino Eccleſie miniſtri ſunt conſtituti, ita etiam eidem iuri conforme eſt, vt iudicibus ſecularibus non ſint ſubiecti, cum exinde maximum illis impedimẽtum obijceretur, ne idoneè miniſterijs Eccleſiaſticis vacare poſſet; Nemo enim duobus Dominis ſeruire poteſt; In bonis autem, quia cùm tributa, & veſtigalia Regibus ad ſuam iſtorum, & Reipub. ſuſtentationem pro laboribus & neceſſitatibus ſuis in Reipub. adminiſtratione, & conſeruatione exoluantur, & Clerici non minores operas, & labores rei Eccleſiaſticae impendant, æquum planè, & iuri Naturali, ac Diuino conſonum fuit, vt à ſolutione tributorum Clerici exempti eſſent. Hinc Joſeph, vt Genef. 47. legitur, quamuis totam terram Aegypti Pharaoni ſubiectiſſet, & pro alimonijs, & frugibus populo adminiſtratis, quintam partem bonorum Regi perſoluendam eſſe ſtatuert; terram nihilominus Sacerdotum ab huiusmodi conditione, & exactione liberam eſſe voluit, quod idem in c. Tributum, 23. q. 8. habetur. Quibus ſanè conſequens eſt, & equitati naturali multo conformius, vt legis Euangelicæ Sacerdotes ab iſdem oneribus eximantur, tum ob Sacerdoti noue legis dignitatem; tum etiam, quia Sacerdotes noſtri in cultu Diuino magis occupati ſunt, & in procuranda ſalute ſpiritali populorum diligentiores eſſe ſolent; Tum denique quia Eccleſiaſticae perſonæ ceſſant eſſe de corpore Reipub. ciuiliſ. Vnde commuiter votum, & ſuffragium in Conſilijs, & Parlamentiſ ſecularibus non habent, neque de honoribus, & dignitatibus, aut officijs ciuilibus Regni,

aut Reipub. participare ſolent, ſed aliam quandam Rempub. ſacram, & quaſi Diuinam efficiunt, vt propterea ſors Domini appellentur, cap. Cleros, d. 21.

8. Quibus addo, quod licet iuri Naturali, & Diuino conforme eſſet, ſic eximi Sacerdotes, hanc tamen exemptionem iure diuino non habent, ſed ſolum iurè humano; quod quidem exemptionem primo illis Imperatores Catholici conceſſerunt, vt conſtat C. de ſacroſanct. Eccleſijs, l. Sanctimus, 2. & ex multis alijs incis ciuiliſ Canonibus, quorum mentio habetur 16. q. 1. c. Generaliter, & 23. q. 8. c. In qualibet, & c. Secundum Canonicam, & cap. Sanctum. Quas poſtea Clericorum exemptiones Summi Põtifices ſuis decretis non ſolum confirmare, & ſtabilire, ſed etiam augere ceperunt, vt habetur in c. Non minus, & c. aduerſus, de immunit. Eccleſ. & cap. Quamquam, de cenſib. libro 6. & c. 1. de immunit. Eccleſ. lib. 6. & Clem. Præſenti, de cenſib. Quod ſi in d. c. Quamquam, dicatur perſonæ Eccleſiaſticae cum ſuis bonis, iure Diuino Exemptas eſſe, id intelligendum eſt ad modum expoſitum, ſcilicet, quod hæc exemptio ſit iuri Diuino conformis, vt Sotus in 4. d. 25. q. 2. art. 2. Concluſ. 6. annotauit. Et quamuis in hac Clauſula Bullæ cœnæ non ſit expreſſa mentio niſi Decimarum, collectarum, &c. ſub eadem tamen continentur etiam pedagia, gabella portariorum, &c. Nam & hæc, & ſimilia ſub iſto verbo generali (Et alia onera) continentur.

9. Hæc etiam Bullæ cœnæ Clauſula proteguntur non ſolum bona Eccleſiarum, & beneficiorum; ſed etiam bona patrimonialia Clericorum; Id quod meo iudicio ſatis clarè in verbis Bullæ exprimitur, vbi dicitur, Imponentes decimas &c. perſonæ Eccleſiaſticae, ac eorum, & Eccleſiarum bonis, vbi dictio illa Eorum contra diſtinguitur, contra aliteram diſtinctionem ſequentem, Eccleſiarum, & ideo non niſi de bonis patrimonialibus, & proprijs Clericorum, & alijs, quæ ad Eccleſias non pertinent, intelligi poteſt; maxime, cum hoc ipſam in iure Canonico prius ſtatutum fuerit, vt patet ex cap. Quamquam, & ibi gloſ. in verbo, Iſtorum, de cenſib. lib. 6. vbi bona etiam ſecularia Clericorum exempta ſunt præter illa, quæ negotiationis cauſa deſerit ex gloſ. in c. ſin. in verbo ſuis facultatibus, de vita & honeſt. Cleric. Sebaſt. Medices, in Summa peccat. capital. titu. 9. q. 78. num. 85. & nu. 188. Nam res Clericorum eodem gaudent priuilegio, quo res Eccleſiarum, arg. ca. Eccleſiarum ſeruos, 12. q. 2. & c. Similiter, & ibi gloſ. in verbo, Eccleſia, 16. q. 1. & hoc ipſum expreſſè docent Pan. in par. 1. conſil. conſil. 3. incip. Caſus ſuper quo. citans ad hoc cap. 1. de immunit. Eccleſ. lib. 6. & d. c. Quamquam, de cenſib. lib. 6. & Clem. Præſenti, tit. eod. & ibi gl. in verbo, Non negotiandi, c. ſin. de vita & honeſt. Cleric. & l. Placet, C. de ſacroſ. Eccleſ. & l. 2. C. de Episcop. & Cleric. Ioan. de Lignano in d. Clem. Præſenti, & Hoſienſ. in Summa, tit. de immunit. Eccleſ. A quibus verò, vti etiam perſonalia, & Barr. in reſcripto. ff. de muner. & honorib. & in d. l. placet, C. de ſacroſ. Eccleſ. Sylueſt. verb. excommunicatio 9. nu. 13. excommunicatio 5. verſ. Secundò, Tab. verb. excommunicatio 5. caſu 18. & Sot. 4. d. 25. q. 2. art. 2. Concluſ. 6. in fine, qui omnes auctores tradunt, Clericos, & perſonas Eccleſiaſticas, tam quoad bona eorum, quam quoad Eccleſias, ab omnibus collectis, gabellis, exactionibus & ſimilibus eſſe exemptas.

10. Quoad illa verba, aut impoſita, etiam a ſponte dantibus, & concedentibus recipienti ſciendum eſt, Non omnes recipientes a ſponte dantibus in hanc cenſuram incidere, ſed ij ſolum, qui ſic recipient, quando onera impoſita ſunt ipſiſ perſonæ Eccleſiaſticae, vt poſt alios Alphonſus Viualdus, in expoſitione Bullæ cœnæ, num. 117. annotauit. Ratio eſt: quia tunc ipſa datio ſpõtanea verè fit, aut fieri præſumitur ratione oneris impoſiti ipſiſ Clericis. Vnde ſequitur, quod ſi in impoſitione onerum expreſſum ſit Clericos ad id non teneri, tunc ſi Clerici ſponte ſoluant, recipientes ab eis in hanc Canonem non incidere, prout colligi poteſt ex verbis Bullæ; loquens enim de ſponte dantibus, ait: Sic impoſita, etiam a ſponte dantibus recipienti, vbi ſenſus illorum verborum. Sic impoſita eſt, quod qui exigunt, aut recipient tributa ſic impoſita Clericis, hoc eſt, ita, vt Clericos in impoſitione comprehendant, excommunicati ſint

tam imponentes Clericis talia tributa, quam ab eis exigentes, aut etiam ab eis sic imposita sponte solventibus recipientes, vt subtiliter Cardin. Tolotus in expositione Bullæ cæne, §. 3. dub. 5. & §. 9. in fine annotauit.

11 *Demum* hac Bullæ Clausula innouantur Canones editi in Concilio Lateranensi sub Alexandro Papa III. cap. 4. & cap. 19. & in Conc. Lateranensi sub Leone X. sess. 9. super immunitate personarum Ecclesiasticarum, cuius innovationis virtute duo illi Canones iuris ca. Non minus, & c. aduersus, de immunit. Eccles. pristinum suum robur, ac vires accipiunt.

De iudicibus secularibus, qui se in causis capitalibus Clericorum interponunt. Cap. XXIII.

S V M M A R I V M.

- 1 *Iudices* seculares, & alij ministri, se interponentes in causis criminalibus Clericorum, excommunicationem Bullæ cæne incurrunt.
- 2 *Excommunication* decima nona Bullæ cæne, quas personas, & actiones comprehendat.
- 3 *Excommunication* decima nona Bullæ cæne, quæ personas ecclesiasticas a violentia laicorum in causis criminalibus protegit, quando primum in Bulla cæne ponitur.
- 4 *Iudices* seculares quibus in casibus Clericos pro crimine capitali licitè capere possint.

Excommunication Decima nona fertur in hæc verba:

1 *Item* excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoslibetque Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, Executores, subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus, contra personas ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa huius Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, etiamsi talia committentes fuerint Consilij Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut alio quouis nomine nuncupati.

2 *Canonis* huius materia est Sacrilegium, quo offenditur immunitas, & libertas Ecclesiastica in cognitione causarum capitalium, seu criminalium Clericorum. Personæ in hoc Canone contentæ sunt. Primò, quicumque Magistratus. Secundò, Iudices. Tertio, Notarij. Quarto, Scribæ. Quintò, Executores. Sextò, subexecutores. Septimò, Consilij. Octauò, Senatores. Nonò, Præsidentes. Decimò, Cancellarij. Undecimò, Vicecancellarij, facientes, & committentes aliquam ex infrascriptis actionibus. Prima actio est. Quomodolibet se interponere in causis capitalibus, seu criminalibus, contra personas Ecclesiasticas: vbi vox illa *quomodolibet* intelligenda est, iuridicè, vel auctoritatiuè. Secunda est, illas processare. Tertia est, illas bannire. Quarta est, illas capere. Quinta est, sententias contra illas personas proferre. Sexta est, exequi illas sententias; Et hæc omnia sine speciali licentia Sedis Apostolicæ, vt ex verbis ipsius Bullæ colligitur.

3 *Circa* hunc Canonem Nauar. in Manuali cap. 27. num. 71. obseruat, quod sicut Canon præcedens ad iurisdictionem Ecclesiasticam in causis civilibus tuendam ferebatur, ita præsens ad eandem iurisdictionem tuendam in criminalibus fertur. Qui Canon nec in Bullis cæne Iulij III. apud Martin. Ledesim. 2. 4. quæst. 26. art. 2. nec Pauli III. apud Sotum in 4. distin. 22. quæst. 2. art. 3. reperitur, vnde primò omnium in Bullis Pij V. & Gregorij XIII. inuenitur; De qua materia etiam habetur constitutio Frederici Imperatoris, in titu. de Statutis, & Consuetud. §. Item sta-

tuius, immediatè post libros Feudorum, & referatur in Authentica, Statutum, C. de Episcopis, & Cler. & etiam in iure Canonico habentur multi Canones de hac re, & præcipuè, in c. Si diligenti, de foro compet.

4 *Solent* tamen Doctores excipere duos casus, in quibus iudices seculares, Clericos pro crimine capi alij capere possunt, absque eo quod sententiam excommunicationis incurrant. Primus est, quando cõque & quacunque ex causa Clericus fori privilegium perdidit. Secundus est, quando Clericus in fragranti delicto comprehenditur; tunc enim a Ministris iustitiæ secularis capi poterit non quidem, vt per eos causa cognoscatur, sed vt sic captus Ecclesiastico iudici præsentetur, & pro ratione delicti ab eodem puniatur, de qua re legi potest Alphonsus Vivaldus in expositione Bullæ cæne num. 124.

De occupantibus bona, aut terras Ecclesiæ Romanæ, & supremam Iurisdictionem in illis vsurpantibus.

Cap. XXIV.

S V M M A R I V M.

- 1 *Occupantes* bona, aut terras Ecclesiæ Romanæ, aut Iurisdictionem supremam eius vsurpantes, & consilium, auxilium, aut fauorem præstantes, in Bullam cæne incurrunt.
- 2 *Excommunication* vigesima Bullæ cæne contra quas personas feratur.
- 3 *Terras, & loca* Ecclesiæ Romanæ subiecta quænam sint.
- 4 *Excommunicationis* vigesimæ Bullæ quanta sit antiquitas.
- 5 *Iura* Ecclesiæ Romanæ, quænam in Bulla cæne protegantur.

Excommunication Vigesima fertur in hæc verba:

1 *Item* excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè, sub quocunque titulo, vel colore, inuadere, destruere, occupare, detinere presumpserint, in totum, vel in parte, Almam Urbem, Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venusinum, Sabinensem, Marchiam Anconitanam, Marsi & Trebarig, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Prouincias illarumque terras, et loca ac Terras specialis commissionis Arulphorum, Ciuitatesque nostras Bononiam, Cesenam, Ariminum, Beneuentum, Perusium, Anagninam, Ciuitatem Castellum, Tuderinam, Ferrariam, Clomacum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, directè, & indirectè, vel immediatè subiecta, necnon supremam Iurisdictionem in illis nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem, de facto vsurpare, perturbare, retinere, & vexare varijs modis presumpunt, necnon adherentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstantes.

2 *Canonis* huius materia est Sacrilegium, quo offenditur Sedes Apostolica in suis locis, & terris, & suprema iurisdictione in illis ex Caieta. in Summa, vbi excommunicatione, c. 17. & Sebast. Medicæ. in Summa peccat. capital. titu. 9. q. 78. num. 26. Personæ principales sunt istæ. Primò, Presumpentes inuadere per se, seu alios, directè, vel indirectè, in totum, vel in partem, terras, Ecclesiæ Romanæ infra enumerandas. Secundò, Destruentes. Tertio, Occupare presumpentes easdem. Quarto, Detinentes easdem. Quintò, de facto vsurpantes easdem terras & loca. Sextò, Perturban-